

τὰ δ' αἰτιασάμενοι ψευδῆ καὶ οὐ προσήκονθ' ὑμῖν, κέχρηνται τῷ λόγῳ, πονηροὺς δίκαιον αὐτούς, ἐπειδὴν ἐξελεγχθῶσι ταῦτα πεποιηκότες, νομίζουν. Εἰ γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μάλλον εἶναι δοκεῖν ἢ μετ' ἀληθείας ἐπιεικεῖς ἄνθρωποι νομίζεσθαι προείλοντο, οὐδ' ἂν αὐτοὶ καλοκάγαθίας ὡς ἔοικεν ἀμφισβητοῖεν. 3 Ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντ' ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥάδιον τὸ καθ' ὑμῶν· ἐγὼ γὰρ μὰ τὴν Ἀθηναίων οὐδένας ἂν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οὕτως ἠδέως οἶμαι τὰ προσόνθ' αὐτοῖς ἀκούσαι νοουθετούμενους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσήκοντα κακῶς ἀκούοντες. Οὐ μὴν οὐδὲ τούτους θρασέως ἂν οὕτως ἡγοῦμαι ψεύδεσθαι, εἰ μὴ συνήδεσαν ταῦτα, καὶ πρόδηλον ἦν ὅτι δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστ' ἀκούειν ὅ τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ.

4 Εἰ μὲν οὖν ταύτης τῆς | εὐηθείας δίκην ὑμᾶς δεῖ δίδόναι, λόγους οὐ προσήκοντας κατὰ τῆς πόλεως ἀκούειν τοῦτ' ἂν εἴη· εἰ δ' ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν εἴ τι δίκαιον ῥητέον, ἐπὶ τοῦτ' ἐγὼ παρελήλυθα, πιστεύων οὐκ αὐτὸς ἀξίως τῶν ὑμῖν πεπραγμένων εἰπεῖν δυνήσεσθαι, ἀλλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἂν τις εἴπῃ, δίκαια φανεῖσθαι. 5 Βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι, καὶ μὴ τῷ προῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τοὺς τούτων φιλονικεῖν. Οὐ γὰρ